

værende Ordning mangler Konsulenten Myndighed til at tage Ansvar for Vedelsen og vilde ej heller magte denne ved Siden af anden Embedsgerning, og da Chefen for Fiskeriinspektionen, der skifter hvert 3dje Aar, ej heller har eller, som Følge af denne Omstændighed, kan have tilstrækkelig praktisk Indsigt i Fiskerigerningen og Lovgivningen til at kunne gives Myndighed over for Kontrollen, bliver Tilsynet i høj Grad uden System. Efter Marineministerens Udtalelser i Folketinget vil „Hauch“ ikke være tjenstdygtig fra 1897, og Udvalget maa anse „Havørnens“ Stationering i Simfjorden som overflødig, idet Kontrollen, før Loven af 5te April 1888 udkom, blev udført alene med Seilfartøj, mener man, at nævnte Kontrol-damper kunde afløse „Hauch“ og blive særlig Stationsfartøj for den foreslaede faste Inspektør, medens Bevillingen til „Hauch“ benyttes dels til denne Embedsmands Lønning dels til Fiskerifogderne. Den nuværende Kontrollør om Bord i „Havørnen“ burde formentlig stationeres ved Simfjorden som forhen og foretage Rejser i sit Distrikt over Land, hvorved Kontrollen blev mere effektiv. Ved Fiskeriinspektionen kunde ligesom ved Krydstoldvæsenet ansættes for 3 Aar ad Gangen en yngre Søofficer, hvorved Marinen beholdt denne Afgang til Uddannelse i Farvandskundskab for en Officer, medens Inspektøren havde en Stedfortræder om Bord, naar han maatte foretage Landrejser eller Inspektion med de andre Kontrolfartøjer. — Den foreslaede Lønning er 400 Kr. lavere end Krydstoldinspektionen. — Diæterne som for den nævnte Lønningsklasse. — Det er en Forudsætning for denne Omordning, at Bevillingen til „Hauch“ og til Fiskerikonulenten inddrages, og at Fiskerifogder delvis lønnes af Statskassen.

Skønt et Mindretal i Udvalget (Dalsgaard, Chr. Jensen [Svendborg Amts 4de Valgkreds] og Dusen) i flere Punkter ikke kan tiltræde de i Betænkningens almindelige Del fremsatte Udtalelser, finder man dog ikke Anledning til nogen Smødegaaelse af samme, saa meget mindre som de fremsatte Ansøelser

ikke i større Grad have fundet Udtryk i de stillede Vædringsforslag, end at Mindretallet i det væsentlige har kunnet tiltræde disse. — De enkelte Afvigelser fra Flertallet med Hensyn til Vædringsforslagene ville blive begrundede under Forhandlingerne i Salen.

Et andet Mindretal (N. Andersen, S. Sjørgensen og Trolle) har ikke kunnet forvise sig om Rigtigheden af de videnskabelige Grundsætninger, hvorpaa en større Del af Betænkningen er bygget men da de paagældende Afsnit af Betænkningen hovedsagelig begrænses til en Polemik imod Fortidens Syn paa Fiskerifagen, særlig mod Fiskerikommissionen af 1873, og en juridisk-videnskabelig Afhandling om Aalegaardretten, og da disse Afsnit af Betænkningen efter Mindretallets Skøn ikke ere nogen absolut nødvendig Betingelse for Forstaaelse af Udvalgets Stilling til Lovforslaget og de til samme stillede Vædringer, har man ikke anset det for fornødent at komme ind paa en nærmere Smødegaaelse af Betænkningen.

Et tredje Mindretal (Chr. Rasmusen) kan ikke slutte sig til Flertallets Affattelse af § 14, der indeholder dels Bestemmelserne om Mindstemaalene for forskellige Arter af Fisk, og dels vedrørende Køb, Salg og Blandbringelse af disse Fisk. Mindretallet formener nemlig, at forskellige af de i Paragraffen anførte Maal ere satte for højt for Drefunds Bedkommende.

Dette er saaledes Tilfældet med Rødspætterne, der af Hensyn til den paatænkte Konvention med Sverige, er anset til et Mindstemaal paa $9\frac{1}{2}$ Tomme. Af Rødspætter, der holde et saadant Maal, fanges imidlertid kun forholdsvis ganske faa i Drefund, og vedtages disse Maal, vil det altsaa have til Følge, at en stor Del af de derboende Fiskere ikke længere ville kunne ernære sig som saadanne.

I øvrigt forbeholder Mindretallet sig nærmere at motivere sin Stilling ved Sagens 2den Behandling.